

نفس تنگی کابل همه روزه قربانی میگیرد

معضل آلودگی هوای شهر کابل را نباید به سادگی گرفت: از مردم شهر کابل و سائر شهر های بزرگ کشور این تنها بم های کنار جاده و انتحاری نیست که قربانی میگیرند. این مردم در پهلوی هزاران بدبختی و مشکلات حیاتی که دامنگیر شان است، سال تمام به مشکل جدی آلودگی هوا نیز دچارند. چونکه در سال های اخیر مقدار و دفعات بارندگی در فصل های خزان و زمستان بسیار کاهش یافته است، مردم به مشکلات صحتی حادتر دچار شده، بیشتر متوجه این معضل بزرگ میشوند. قبل از ادامه بحث لازم میدانم کمی درباره مشکلات صحتی ناشی از هوای آلوده و ضرورت انسان به هوای پاک و صحتی روشنی باندازم. هوا جزء از نیازمندی های حیاتی انسان بوده که بدون آن زندگی ناممکن است. هوای آلوده باعث امراض جلدی، گوش و گلو، چشم، دماغ و سیستم تنفسی و قلبی میگردد، که البته درین میان امراض تنفسی و قلبی خطرناکتر محسوب میشود. تمامی اعضای بدن انسان جهت ادامه حیات و فعالیت به اکسیجن ضرورت دارند. و این خون است که بشکل متداوم و دورانی داخل شش ها شده و اکسیجن مورد نیاز را توسط سیستم دورانی به تمامی اعضای بدن میرساند. انسان با هر نفس کشیدن به مقدار ضرورت و با ظرفیت خاص، هوا را از محیط گرفته به شش ها میرساند. حال بحث را به درازا نکشیده، خود قضاوت کنیم که در چنین وضعیت نا هنجار هوا و آلودگی موجود در محیط، انسان چه موادی را تنفس کرده داخل شش ها و دوران خون می نماید. بگونه مثال، بعضی از عناصر و موادیکه باعث آلودگی هوا میشوند: **اوکساید های نایتروجن و کاربن مونواکساید:** توسط احتراق سوخت در وسایل حمل و نقل تولید میشوند. **ذرات معلق در هوا:** این ذرات از اثر سوزاندن چوب، کاغذ، پلاستیک و سائر سوخت های فوسیلی و توسط وسایل حمل و نقل تولید میشوند. **سرب:** توسط سوخت ذغال سنگ و وسایل حمل و نقل تولید شده، باعث کندی فعالیت ذهنی و امراض دماغی در اطفال میشود. **مواد سمی:** در پلاستیک ها وجود دارند. این مواد بسیار سمی هستند. **دی اکساید گوگرد:** از اثر سوخت مواد نفتی و ذغال سنگ بوجود میآید که باعث بیماری های سیستم تنفسی میگردد.

و اما ادامه بحث:

درین راستا انطوریکه در طی چند سال گذشته دیده شده، مسئولین امور جهت جلوگیری از آلودگی هوا و رفع این معضل بزرگ طبق معمول کمیسیونی تشکیل میدهند و بعد از هفته ها بحث و تبادل نظر طرحی ترتیب داده میشود و بلاخره با چهار پنج مصاحبه پر زرق و برق اکتفا نموده و در نهایت موضوع را بر دوش یکدیگر میاندازند. شاید مسئولین ترجیح دهند مشکل مبارزه با آلودگی هوا را به سرنوشت آب دچار کنند. قسمیکه، در چند سال اخیر جهت برآورده شدن نیازمندی آب آشامیدنی صحتی به مردم، مسئولین بجای احیا و بازسازی سیستم آب شهری توصیه کردند آب آشامیدنی خارجی وارد شود و مردم از بوتل های آب خارجی استفاده نمایند.

ترس از آنست که حالا بجای مبارزه با آلودگی هوا، توصیه نمایند مردم از کپسول های اکسیجن استفاده نمایند !!!

و یا هم شاید جهت رفع مسئولیت به فکر پیروی از سایر دولتمردان نظام باشند که میگویند (کلید امنیت و ثبات کشور صرف دست بیگانگان و همسایگان است و حل قضیه مبارزه با فساد دست کشور های کمک کننده) و حالا حل مشکل آلودگی هوا نیز دست . . .

نه خیر، هرگز نه !

اگر کمی با مسئولیت تر برخورد شود، مشکل آلودگی هوا صرف و صرف دست مسئولین امور و مردم کشور است و بس!

اگر از واردات و تولید مواد سوخت بی کیفیت و ماشین آلات غیرمعیاری و استفاده آن توسط صنعتگران و کسبه کاران جلوگیری شود، و اگر از گشت و فعالیت وسایل حمل و نقل کهنه، فرسوده و عاری از معیارات پذیرفته شده ممانعت شود، و در نهایت سیستم فاضلاب (کانالزاسیون) شهری احیا و انکشاف داده شده، جاده ها اسفالت شوند و بلاخره فضای سبز توسعه داده شود، دیگر مردم به این مشکل و با این پیماننه وسیع دامنگیر نخواهند بود.

(قابل یاد آوریست که موارد ذکر شده نیازی به معجزه نداشته جزء از مسئولیت های ابتدایی ارگان های مربوطه است).

در اخیر اینرا نیز نباید فراموش کرد که در برآورده شدن تمامی موارد ذکر شده، نقش و مسئولیت پذیری فرد فرد هموطنان ما الزامیست .

باغبانا زخزان بیخبرت میبینم

آه از آنروز که بادت گل رعنا ببرد

(حضرت حافظ)